

2016-03-05

Valberedningens ordförande anför på eget initiativ;

Inledning

Att vara en del av en valberedning skall normalt sett kännas positivt och stärkande. Att få vara med och påverka en viljeriktning över en viss verksamhet genom att hjälpa till att utse dem som skall driva målen framåt, oavsett verksamhet. Det kan vara i företag, i fackförbund, i en hembygdsförening eller inom idrotten.

Detta uppdraget, att vara en del av en valberedning hos Svenska Jujutsu Federationen, har tyvärr inte varit lika lätt eller ens roligt på det sätt det skulle kunna vara.

Grunden för detta är givetvis de ständiga stridigheter som funnits mellan olika grupper inom förbundet. Inte en gång utan år efter år. Detta måste få ett slut.

I Sverige har vi förmånen att inom ramen för en folkrörelsestyrd organisationsform, vara del av ett större perspektiv, det vi normalt kallar Svensk Idrott. Inom Riksidrottsförbundet har en gemensam handlingsplan sedan många år funnits, över vad Svensk Idrott är och står för. Det är utan tvekan en god värdegrund som tar hänsyn till allas lika värde möjligheter, allas rätt att delta och får del av idrotten. Värdegrunden stadfäster också vad som utgör idrott i Sverige, där såväl träning tävling och uppvisning ingår. Värdegrunden ger oss som enskilda rätt att välja bort det vi envar inte kan eller vill delta i, medan det ger oss rätten att å andra sidan vara en del av det som just envar vill vara delaktighet. Dessa rättigheter dock utan att ge avkall på den gemensamma helheten.

Inom Svenska Jujutsu Federationen har vi nu kommit till en vägs ände känns det som. Efter år av "kuppande" å ena och åt andra hållet, så är det nu många som fått nog. I alla läger och på alla sidor. Det finns snart ingen idrottslig själ kvar om detta får fortsätta. En del hotar med att lämna, en del vill splittra förbundet inom sig självt och en del bara godtar det nyss nämnda.

Vad är det då som gör detta ständiga bråk. Jag har på min egen lekmanmässiga nivå under ett års tid nu vägt av och an alla olika moment som hänt och inträffat under de senaste 9 åren nu, dvs redan från tiden vi var en sektion inom SB&K tills vi blev ett eget underförbund inom SB&K 2009 . Jag har gått igenom beslut, motioner, propositioner, skrivelser och yttranden. Och alla visar en och samma förklaring på det problem vi inom Federationen har. - Pengar. Alltid är det frågan om pengar som splittrar oss.

Vi är ett förbund, som successivt sedan i vart fall 2008 nära uteslutande lever endast på medlemsfinansiering, dvs medlemsavgifter. Till detta kom under åren t.o.m. 2012 lite RF-stöd i olika former, men efter 2012 endast vissa få riktade stöd som t.ex. elitstöd för vissa eller viss tävlingsverksamhet.

Vi har en årsbudget varje år, som uteslutande numera alltså baserar sig på medlemsavgifter. En budget som ger oss en årlig balansräkning på drygt 400 000 kronor om året, och minskande varje år.

Bråken som funnits i synnerhet de sista åren, har egentligen handlat om endast en sak, att vissa medlemmar som inte bedriver tävlingsverksamhet inte vill bidra till sådan, och vice versa att de som uppskattar tävlingsverksamhet förutsätter att sådan stötts.

Det torde vara tämligen obestridbart, att Svensk Idrotts värdegrund innehåller såväl träning, uppvisning och tävling. Det går knappast inte heller att konstatera, att även vi precis som alla andra idrotter är beroende av reklam, marknadsföring, artiklar och reportage om vår idrott för att kunna skapa fortsatt tillväxt. Det fungerar inte längre att enbart tro att människor fritt söker sig till verksamheten. Konkurrensen från alla andra idrotter, träningsmodeller, tävlingsgrenar och annan friskvårdsaktiviteter är idag stenhård. Den som inte syns, finns inte. Detta är oavsett om vi gillar det eller inte, ett faktum.

Av samma självklara skäl, bör det därför också vara ganska enkelt att förstå att vi alla är beroende av tävlingsverksamhet, eftersom detta är den verksamhet inom vår idrott som ger oss synbarhet ut till allmänheten. Det finns ingen som helst substans i att påstå annat. Det en tävlingsmedalj i ett VM ger till vår idrott i artiklar och mediatid, skulle ta alla oss andra hundratusentalskronor i reklamkostnader för att försöka skapa samma utrymme för till vår övriga verksamhet.

På samma sätt är det också lika viktigt att vi har klubbar med bredd, som också bedriver vår traditionella idrott även utan tävling. Den stora massan av våra medlemmar vill träna självförsvar, motionera och friskvårda. Det är därför också lika viktigt att våra föreningar har kapaciteten och förmågan att ta hand om alla dessa medlemmar.

Hur gör vi då för att ta oss ur denna spiral av osämja? Hur når vi en gemensam värdegrund igen ?

Ja det enkla svaret är, strunta i pengarna. Alltså, löser vi diskussionen om förbundets pengar, dvs medlemsfinansieringen, så löser vi också grunden till de tvister som finns. För något annat finns inte.

För att lösa penningfrågan så måste vi börja fundera över vad vi egentligen har. Vi har idag en idrottslig verksamhet, med en världsomspännande omfattning och en väl upparbetad medlemskultur i ett stort antal länder. Vi har en verksamhet som bygger i mängden på motionärer och traditionella självförsvarsutövare, vi har en internationellt gångbar tävlingsverksamhet. Vi är i Sverige framstående i samtliga dessa moment. Inte minst inom tävling, där Sverige har många framgångsrika medaljer av även ädlaste valörer under de senaste 15-20 åren.

Vi besitter och förvaltar gemensamt en idrott, som redan i sin egen form och syfte, är ett varumärke som skulle kunna skapa förutsättningen för en mer eller mindre helt självfinansierad verksamhet. Ett varumärke som utan alltför stora insatser t.o.m. skulle kunna finansiera hela förbundets budget årligen 4-falt. Men ingen inom förbundet, vare sig ur de traditionella leden eller tävlingsleden slår an taktpinnen och utnyttjar detta för förbundet.

Det vi måste göra, är att lägga fast en långsiktig plan som tar oss ur den alltmer minskande medlemsfinansieringen, och gör oss i princip oberoende av medlemsavgifter. Och om inte vi har medlemsavgifterna att bråka om, då är ju problemet med osämja löst.

Lösningen

Vi måste alltså lägga fast en långsiktig plan, där målet skall vara att skapa en organisation, som utefter idrottens egen kraft och varumärke, kan skapa den finansiering som krävs för att driva detta förbundet i en öppen och allmän riktning för idrotten ju-jutsu. Utan inblandning av stilar, enskilda personer eller mästare, eller andra individuella intressen. Vi måste skapa en förutsättning för förbundet att verka generellt för den gemensamma idrotten på ett idrottspolitiskt mandat som skyddar vår gemensamma idrott i Sverige och som skapar nya förutsättningar för dess gemensamma och allsidiga tillväxt.

Jag föreslår därför, att förbundsstämman fastställer en långsiktig riktlinje som skall kunna leda till att vi inom 5 år är ett starkt självfinansierat idrottsförbund. Detta menar jag kan ske genom 5 punkter;

1. Skapa en ny styrelsestruktur fr.o.m. 2017, där styrelsen skall vara idrottspolitiskt obunden och med en marknadsorienterad ledare. Detta kan ske genom att hämta t.ex. en ordförande och ytterligare någon eller några ledamöter från annan marknadsorienterad verksamhet, eller kanske t.o.m. från andra idrottsförbund som redan gjort en liknande resa.

Bevara kunskande om vår idrott i styrelsen genom allmänt övergripande ledamöter från vår idrott, som besitter kunskapen om idrottens olika förutsättningar inom hela förbundet.

Skapa en styrelse som verkligen får tiden verka just som en styrelse, i vårt långsiktiga och övergripande perspektiv för vår idrott. En styrelse skall inte, och borde inte ha tid med att detaljstyra verksamheten, på bekostnad av långsiktig verksamhet.

Våga låta en professionellt marknadsorienterad styrelse skapa ett mervärde ur det varumärke vi faktiskt besitter.

2. Utse en idrottsligt kunnig generalsekreterare, som blir vår dagliga kontakt för våra idrottsliga ärenden. En handläggare av det som inom förbundet skall skötas från dag till dag. En kontakt som för vår dagliga talan i allmänt mot andra förbund och myndigheter. En person som därmed mer samlat hjälper oss i det idrottsliga, så att styrelsen får vara just det den skall vara, styrelse.

En generalsekreterare, som i en form av tjänsteman opolitiskt och stiloberoende skall värna som förbundets kortsiktiga mål, skapa stödfunktioner för alla våra medlemmar och samtliga våra föreningar.

3. Ha som målsättning att skapa en förutsättning med eget idrottsligt kansli, som kan stötta och verka med generalsekreteraren i att hjälpa föreningarna och enskilda medlemmarna inom vår idrott och vårt förbund.
4. Verka för att bli ekonomiskt oberoende av medlemsavgifter, där ett första mål kan vara att övergå från medlemsavgift per medlem till medlemsavgift per förening, för att därefter

kunna minimera en medlemsavgift så att den endast omfattar det av stadgar nödvändiga för att uppbära de rättigheter och skyldigheter som krävs för att vara ideell verksamhet.

5. Värna om vår idrott, och återta vår ställning som en av de största och starkaste idrotterna inom kampsportsformerna, vilket skulle gynna såväl tillväxten i vår traditionella självförsvarskonst som vår tillväxt av nya tävlingsframgångar.

Slutsats

Även om jag vet att det är synnerligen oortodox av en valberedningens ordförande, att komma med ett förslag som detta, så inser jag att detta är direkt nödvändigt.

Vi lider alla som idrott av att det finns en ständigt återkommande osämja och jag anser inte att jag stillasittande kan se på. Jag kan inte heller som av stämman utsedd valberednings ordförande göra ett bra jobb, när jag ser att framtiden är knapp i sin nuvarande form.

Vi måste göra något radikalt en gång för alla. Vi måste utrota grunden för osämjan. Vi behöver lyfta vårt idrott och vårt varumärke till den nivå, att vi inte behöver ha frågan om medlemsavgifter från en eller annan stil eller medlem på vår agenda alls.

Jag anser att mitt förslag till lösning kan ge oss detta.

Det är också därför jag ber förbundsmötet, med sin fullt laga rätt, att anta eller förkasta detta förslag, innan man går till val av ny förbundsstyrelse för 2016.

Jag menar, att om förbundsstämman ser positivt på en långsiktig lösning, så innebär det att vi har knappt ett år på oss att jobba fram grunderna för detta, för att kunna starta upp denna långsiktighet redan nu. Jag anser också, att det därför saknas skäl till alltför stora förändringar i styrelsen för 2016 och förordar därför att valberedningens som i huvudsak innehåller förslag till omval, också bör bifallas. Detta så att styrelsen för 2016 kan bereda vägen för en ny marknadsorienterad styrelse inför 2017. Det handlar om att förvalta den verksamhet vi har under 2016, och bereda förutsättningarna för en ny organisationsordning inför 2017.

Jag tror detta är full genomförbart.

Jag vet, att detta är full genomförbart.

Jag vågar värna om vår idrott, och ge svensk jujutsu en ny gemensam framtid med god tillväxt och framgång.

Vågar Du?

// Daniel Norrgård-Darelli
Valberedningens ordf.